

265 с.

5. Бедняк В.А. Современные способы совершения преступлений, связанных с государственным финансированием здравоохранения. *Научно-методический журнал «Право и политика»*. Кыргызская Республика, Бишкек 2018. № 3. С. 74–79.

Карповський С.В.,
викладач кафедри
оперативно-розшукової діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ НАПРЯМКИ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ПРОТИДІЇ СКОЄННЮ ТЯЖКИХ ТІЛЕСНИХ УШКОДЖЕНЬ

Серед суспільно-небезпечних діянь, які посягають на життя, здоров'я, волю і гідність особи, особливу небезпеку становлять умисні тяжкі тілесні ушкодження.

Такі злочини викликають негативний резонанс у суспільстві, привертають увагу громадськості до діяльності правоохоронних органів щодо їх розкриття.

Більшість тяжких тілесних ушкоджень, вчиняються за умов неочевидності, що не тільки характеризує цей злочин, а й суттєво впливає на їх розкриття. Певну частину даного виду злочину скоюють раніше засуджені особи, особи, які вживають наркотичні засоби, психічно хворі.

При скоєнні цього злочину, насильство – є, і як засіб досягнення мети, і як елемент мотивації [1].

У системі заходів щодо попередження та розкриття злочинів особливе місце посідає боротьба з посяганнями на життя та здоров'я людини.

Неодмінною умовою належної організації робіт щодо попередження та розкриття умисних тяжких тілесних ушкоджень є глибоке та всебічне вивчення таких злочинів, своєчасне проведення заходів щодо встановлення й усунення причин й умов, що сприяють їх скоєнню.

Оперативно-розшукова профілактика є однією з організаційно-

правових форм оперативно-розшукової діяльності Національної поліції, складовою загальної системи заходів, здійснюваних всіма державними органами, громадським організаціями щодо попередження правопорушень. Оперативно-розшукова профілактика злочинів – цілком дієвий і перспективний напрямок діяльності оперативних підрозділів, що повністю відповідає їх стратегічній лінії, орієнтований на раннє запобігання злочинам, виявлення й нейтралізацію причин та умов, що сприяють їх вчиненню.

Заходи профілактики можна поділити на дві взаємопов'язані і взаємообумовлені групи.

До першої належать такі, що вживаються з допомогою органів державної влади та місцевого самоврядування, інших ланок управління, які, відповідно до своєї компетенції, можуть впливати на негативні явища (реагуючи на подання і документи або з власної ініціативи).

Другу групу становлять профілактичні заходи, які провадяться безпосередньо органами Національної поліції:

- своєчасне реагування на порушення громадського порядку і, перед усім, діяння, що посягають на життя та здоров'я особи;
- своєчасне розкриття й розслідування кримінальних проваджень щодо спричинення умисних тілесних ушкоджень;
- термінова перевірка скарг і повідомлень про погрозу вбивством ч зведення рахунків;
- більш широке використання спеціальних засобів та оперативної техніки під час оперативно-розшукової діяльності;
- здійснення тісної взаємодії з оперативним працівникам, що спеціалізуються у боротьбі з незаконним обігом наркотиків та ОЗГ;
- отримання з медичних установ інформації, що становить оперативний інтерес;
- проведення спільних із громадськістю рейдів на найбільш криміногенних об'єктах[1].

Аналіз стану оперативної обстановки – важливий елемент організації оперативної профілактики. В оперативних підрозділах насамперед необхідно організовувати концентрацію всієї інформації, яка надходить із різних оперативно-розшукових та інших джерел, для подальшого її використання. Крім того, вивченню підлягають матеріали прав оперативного обліку, кримінальних справ, результатів проведення рейдів.

На основі аналізу плануються заходи щодо виявлення конкретних обставин, уточнення та перевірки отриманих даних, а також усунення виявлених причин й і умов, що сприяють злочину.

Також застосовуються негласні методи профілактики шляхом виховного впливу з боку негласних працівників, оперативного працівника; проведення заходів із залучення близького оточення особи; використання можливостей підрозділів оперативної служби для проведення кваліфікованих оперативних установок щодо такої особи та її зв'язків [2]

Одним із заходів запобігання спричиненню умисних тяжких тілесних ушкоджень, що вчинили особи, які раніше засуджені за вбивство чи тяжкі тілесні ушкодження є адміністративний нагляд. Якщо надійшла інформація про задумане або підготовлюване спричинення умисного тяжкого тілесного ушкодження, на осіб, які причетні до цього заводиться оперативно-розшукова справа. Оперативна інформація про поведінку та спосіб життя таких осіб концентрується в оперативно-розшукових матеріалах[4].

Для запобігання умисним тілесним ушкодженням на стадії готування працівники оперативних підрозділів реалізують оперативно-розшукові заходи щодо документування дій винних.

Водночас за допомогою негласних працівників уживають заходів щодо схилення осіб до відмови від скоєння злочину, створюють умови, що позбавляють особу можливості продовжувати свої протиправні дії. Якщо злочинець не відмовився від злочинних намірів, працівники оперативних підрозділів вживають заходи до припинення злочину на стадії замаху та його затримання із речовими доказами.

Найважливішою умовою у затриманні злочинців є забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів та осіб, які перебувають на місці проведення заходів, тому планування операції із захоплення злочинців необхідно ретельно готувати[3].

Таким чином, використання оперативно-розшукових сил, засобів і методів у поєднанні зі здійсненням інших заходів створює реальні можливості для ефективного припинення злочинів на різних стадіях розвитку.

Список використаних джерел:

1. Оперативно-розшукова діяльність органів внутрішніх справ. Особлива частина. Підручник під заг. ред. В.О. Сілюкова [Авт. кол.:О.М. Чистолінов, В.В. Черков, А.О. Михайличенко]. – Луганськ: РВВ ЛДУВС, 2009. – т.1.
2. Оперативно-розшукова діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина. Підручник під заг. ред. Л.В. Бородіча [Авт. кол.:Е.О. Дідоренко, І.П. Козаченко, Я.Ю. Кондратьєв]. – Луганськ: РВВ ЛІВС, 1999. – т.1.
3. Оперативно-розшукова діяльність підрозділів карного розшуку Національної поліції України. Особлива частина. Навчальний посібник. [Авт. кол.: А.В. Баб'як, Ю.І. Дмитрик, В.Я. Ільницький, О.В. Кондратюк]. – Львів: ЛьвДУВС, 2021.
4. Попередження й розкриття злочинів підрозділам карного розшуку. Підручник. [Авт. кол.: В.М. Вакареєв, О.Ф. Долженков, А.І. Грищенко, Є.О. Желєзов, І.П. Козаченко, І.М. Колошко]. Київ: МВС, 2000.

Кисельов А.О.,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри
оперативно-розшукової діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПРОТИДІЇ ОПЕРАТИВНИМИ
ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ КРИМІНАЛЬНИМ
ПРАВОПОРУШЕННЯМ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕГЛАСНИХ
ПРАЦІВНИКІВ**

В наш час Національна поліція займає ключове місце в системі державних органів, покликаних забезпечити можливість вільної реалізації громадянами України, особами без громадянства та іноземцями своїх прав і свобод. Основним її завданням є своєчасна оперативно-розшукова протидія кримінальним правопорушенням, виявлення латентних кримінальних правопорушень та осіб, що їх вчинили. Для того, щоб не